

THE WAY + ЈЕДИНИ ПУТ
APRIL 2015 BULLETIN

ST. SAVA
SERBIAN ORTHODOX CHURCH

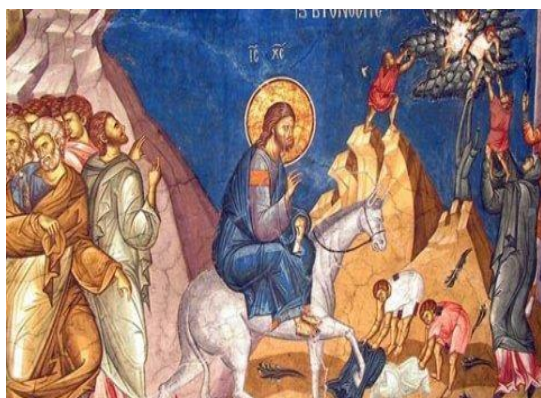
P.O. Box 2366
14916 239TH PLACE SE
ISSAQUAH, WA 98027
REV. PREDRAG BOJOVIC
MOBILE PHONE: 224/388-2605

+++++

Lazarus Saturday - Palm Sunday (The Entry of our Lord into Jerusalem)

Lazarus Saturday is the day before Palm Sunday (the feast of Christ's triumphal entry into Jerusalem). This Saturday and Sunday are the connection between Great Lent and Holy Week. On the eve of the celebration of the Resurrection of Lazarus, the forty days of Great Lent are formally brought to an end at Vespers. These two days are the unique and paradoxical days before the Lord's Passion.

the general resurrection of all the dead in the end times.

On the Sunday before the Feast of Great and Holy Pascha and at the beginning of Holy Week, the Orthodox Church celebrates one of its most joyous feasts of the year. Palm Sunday is the commemoration of the Entrance of our Lord into Jerusalem following His glorious miracle of raising Lazarus from the dead. Having anticipated His arrival and having heard of the miracle, the people went out to meet the Lord and welcomed Him with displays of honor and shouts of praise. On this day, we receive and worship Christ in this same manner, acknowledging Him as our King and Lord.

DEAR PARENTS, PLEASE BRING YOUR CHILDREN TO OUR CHURCH ON SUNDAY, April 5TH, SO THEY CAN PARTICIPATE IN A JOYFUL LITURGICAL PROCESSION WITH ICONS AND PALM BRANCHES. BY DOING SO WE WILL SYMBOLICALLY NUMBER OURSELVES TO THE PIOUS PEOPLE AND CHILDREN OF JERUSALEM, WHO GREETED OUR LORD, AT THE CITY GATES, AS KING AND GOD.

ЛАЗАРЕВА СУБОТА И ЦВЕТИ

Велики пост се завршава двама светлим и празничним данима, боље рећи - својеврсним двоједним и дводневним празником. То су: Лазарева субота - дан у који Црква празнује Лазарево васкршење, то јест чудо које је Христос учинио подигавши из мртвих свог умрлог пријатеља Лазара и Цвети - дан у који Црква празнује свечани Христов улазак у Јерусалим, шест дана пре него што је био предан на страдање и крсну смрт. Црква нам овим празницима још једном - пре нашег уласка у жалост и таму Страсне седмице у којој ћемо поново постати сведоци Христовог страдања - открива истински смисао Христове вољне жртве и Његове спасоносне смрти.

Христос се - у време када је умро Лазар - налазио далеко од Јерусалима. Христос је стигао у Витанију четири дана после Лазареве смрти и тамо затекао Лазареве сестре Марту и Марију и Лазареве пријатеље како горко плачу и тугују за својим умрлим пријатељем. Јеванђеље по Јовану подробно описује тај сусрет. Јеванђелист Јован најпре описује разго-вор који су Марта и Марије водиле са Христом. Обе говоре Христу: "Госпoде, да си Ти био овде, не би умро брат мој...". Христос одговара: "*Васкрснуће браш твој*". Но, и поред тог Свог одговора Христос се и сам - како пише јеванђелист Јован - "*потресе у духз и сам се узбуди*" (Јн. 11, 33) видевши уплакane Лазареве сестре и мноштво Јудејаца који су ишли за њима двама и плакали. Христос креће ка Лазаревом гробу и Сам почиње да плаче. Они који су били крај Христа говоре међу собом: "Гле, како га је волео!". Христос заповеда присутнима да одгурну камен који је био наваљен на гроб. Када су одгурнули камен Христос – по речима јеванђелиста Јована - "викну громким гласом: "*Лазаре, изађи напоље!*". И изиђе умрли увијен по рукама и ногама погребним повојима, и лице му убрусом повезано" (Јн. 11, 43-44).

Који је смисао овог догађаја који Црква тако светло, радосно и победно празнује на Лазареву суботу? Како спојити жалост и сузе Христове са Његовог силом којом је васкрсао мртвога Лазара? Црква празновањем Лазареве суботе одговара: Христос плаче зато што је у смрти свог пријатеља сагледао тријумф смрти у свету, *смрти коју Бог није створио, а која је загосподарила и госиодари светом*, затровавши свеколики живот и претворивши га у бесмислено смењивања дана, који се неумитно урушавају ка пропасти.

И, гле, ево Христове заповести: "Лазаре, изиђи напоље!". То је *изазов* који Христос упућује смрти. То је заповест којом Христос објављује *рат смрти*. То су речи којима Христос објављује да сама смрт мора бити умртвљена и уништена. То је чудо љубави која тријумфује над смрћу. Да би уништио смрт и њену тмину сам Христос - а то значи сам Бог, сама Љубав, сам Живот - силази до гроба Лазаревог, силази да би се тамо лицем у лице срео са смрћу, да би је разрушио, да би нам даровао нам вечни живот за који нас је саздао Бог.

Идућег дана Христос улази у Јерусалим. Али, овог пута не овако као што је много пута раније долазио, као непознати и непризнати странац. Не, овог пута Он - Који никада није за Себе тражио ни славе, ни власти - свечано улази у Јерусалим. Он пре тога заповеда Својим ученицима да му доведу младу магарицу, седа на њу и тако улази у град где Га дочекује мноштво људи и деце са палминим гранчицама у рукама. Ти људи и та деца Га по-здрављају древним поздравим којим су се Јевреји обраћали само цару: "Осанна! Благословен Онај Који долази у име Господње! Осанна на висинама!". И како пише јеванђелист Матеј: "Кад Он уђе у Јерусалим, узбуну се сав град говорећи: Које то?" (Мт. 21,10).

Шта значи све то - то мноштво људи, те палмине гранчице, ти громки поздравни намењени само цару, та ликујућа радост? Зашто се сваке године сећамо тог догађаја са таквом радошћу као да и сами стојимо на улицама светога града, и чекамо Христа, и срећемо Га, и радујемо Му се поздрављајући Га тим поздравом, тим вечним "Осанна"? То значи даје Христос – макар се то збило одавно и то само у том једном једином, далеком граду – ипак био Цар, да је Христос царевао и био признат од стране народа као Цар! Да, Христос је учио о Царству Божијем, о Свом будућем царевању. Али, тог дана - шест дана пре Пасхе – Он је јавио Своје Царство и овде на земљи, Он је

открио Своје Царство људи-ма, позвавши их, а са њима и све нас да постанемо грађани тог Царства, да постанемо поданици тог смиренога Цара без земаљске власти и земаљске моћи, али Цара свесилном Својом љубављу.

Живимо у свету, у државама које су се одрекле Бога, које су искључиво занете саме собом, које стално стрепе за своју власт, силу, моћ и победу. У том свету готово и да нема више места за Божију љубав, Божију светлост и Божију радост. Али, гле, на тај јединствен-ни дан, на Цвети - док стојимо у препуним црквама - опет и опет одјекује оно исто царско "Осанна!", и ми изнова говоримо себи и свету око себе, и сведочимо: није умрло, није не-стало, није ишчезло са лица земље Царство Христово које је тако јарко засијало у тај дан у Јерусалиму.

На Цвети се обраћамо изнова Богу говорећи: Ти си једини Господ, Ти си наш једини цар, ми знамо и верујемо и исповедамо да ће победити Царство Твоје љубави, Царство Твоје победе над грехом, злом и смрћу, и знамо да нам радост те вере нико одузети не може. И премда људи све своје наде полагају на силу и насиље, и премда људи верују само у оружје, затворе и страх - победиће Царство Твоје! И премда људи муче друге људе - победиће Царство Твоје! Не, неће се још дуго одржати то земаљско царство насиља, зла и лажи. Срушиће се, као што су се срушила сва претходна царства земаљска, као што су нестали сви претходни силници овога света. А Твоје Царство, Господе, трајаће заувек! И доћи ће време када ћеш љубављу Својом утрти сваку сузу са очију наших, када ћеш у мору радости Своје растопити сваку жалост људску, када ћеш светлошћу вечности Своје обасјати свет који си створио!

На Цвети увек изнова постајемо свесни да Христос после Свог свечаног уласка у Јерусалим креће на страдање и према крсној смрти. Но, светлост која се запалила у свету на Цвети обасјаће и бездану тмину Његовога страдања.

Три дана после Крста и крсне смрти почиње да свиће зора неизрециве васкршње радости. Васкрсење Христово и јесте прави смисао и сила Лазареве суботе и Цвети, тих задивљујућих дана у које се - привевши наш пост крају - припремамо да до краја следимо Христа у Његовом вољном страдању, у Његовом победном силажењу у смрт, у Његовом преславном Васкрсењу у трећи дан по Распећу.

НАДАМО СЕ И РАДУЈЕМО ВИЂЕЊУ У ЦВЕТНУ НЕДЕЉУ 5. АПРИЛА КАДА ЋЕМО, ПРЕДВОЂЕНИ ДЕЦОМ, НОСЕЋИ ПАЛМИНЕ И ВРБИНЕ ГРАНЧИЦЕ КАО И ЗВОНЧИЋЕ, ТРИ ПУТА, МОЛИТВЕНОМ ЛИТИЈОМ И ПЕСМОМ ГОСПОДУ, ОБУХВАТИТИ НАШУ ЦРКВУ, МОЛЕЋИ БОЖИЈЕ БЛАГОСЛОВЕ ЗА ЊУ И НАШЕ ДОМОВЕ!

Pastoral letter to the parents of the children of our parish

You are doing something really, *really* important. I know it's not easy. I see you with your arms overflowing, and I know you came to church already tired. Parenting is tiring. Really tiring. I watch you bounce and sway trying to keep the baby quiet, juggling the infant car seat and the diaper bag as you find a seat.

I see you wince as your child cries. I see you anxiously pull things out of your bag of tricks to try to quiet them. And I see you with your toddler and your preschooler. I watch you cringe when your little girl asks an innocent question in a voice that might not be an inside voice let alone a church whisper. I hear the exasperation in your voice as you *beg* your child to just sit, to be quiet as you feel everyone's eyes on you. Not everyone is looking, but I know it feels that way.

I know you're wondering, is this worth it? Why do I bother? I know you often leave church more exhausted than fulfilled. But what you are doing is *so* important.

When you are here, the church is filled with a joyful noise. When you are here, the Body of Christ is more fully present. When you are here, we are reminded that this worship thing we do isn't about bible study or personal, quiet contemplation but coming together to worship as a community where all are welcome, where we share in the Word and Sacrament together. When you are here, I have hope that our church won't be empty in 10 years when your kids are old enough to *sit quietly and behave in worship*. I know that they are learning how and why we worship now, before it's too late. They are learning that worship is important.

I see them learning. In the midst of the cries, whines, and giggles, in the midst of the crinkling of pretzel bags and the growing pile of crumbs, I see them gathering up with their arms crossed and with smile, to receive the Lifegiving Body and Blood of our Lord and Saviour Jesus Christ. I hear the echos of "Amen's" just a few seconds after the rest of the community says it together. I can see your children learning.

I know how hard it is to do what you're doing, but I want you to know *it matters*. It matters to God, it matters to me. It matters to the congregation to know that families care about faith, to see young people... and even on those weeks when you can't see the little moments, it matters to your children.

It matters that they learn that worship is what we do as a community of faith, that everyone is welcome, that *their* worship matters. When we teach children that their worship matters, we teach them that they are *enough* right here and right now as members of the church community. They don't need to wait until they can believe, pray or worship a certain way to be welcome here, and I know adults who are still looking to be shown that. It matters that children learn that they are an integral part of this church, that their prayers, their songs, and even their badly (or perfectly-timed, depending on who you ask) cries and whines *are* a joyful noise because it means they are present.

I know it's hard, but thank you for what you do when you bring your children to church. Please know that your family -- with all of its noise, struggle, commotion, and joy -- are not simply tolerated, you are a vital part of the community gathered in worship.

**ЈАВИТЕ СЕ ОЦУ ПРЕДРАГУ НА (224) 388-2605 ДА
ЗАКАЖЕТЕ БЛАГОСИЉАЊЕ ВАШЕГ ДОМА!**

**PLEASE CONTACT FATHER PREDRAG AT (224) 388-
2605 TO SCHEDULE A BLESSING OF YOUR HOME!**

**BECOME A STEWARD OF OUR PARISH ! БУДИТЕ СТАРАТЕЉ
НАШЕ ПАРОХИЈЕ!**

ST. SAVA CHURCH

САВА
ПРЕДСВ
ЦРКВИ

ПРЕДСВ
ОРИЛО
КЕЖИЛА
ИПОТОРСКО

STEWARDSHIP 2015

14916 239th PL. SE, ISSAQUAH, WA 98027

"A RICH MAN IS NOT
ONE WHO HAS MUCH...
...BUT ONE
WHO GIVES MUCH
FOR WHAT HE GIVES AWAY
REMAINS HIS FOREVER."
SAINT JOHN CHRYSOSTOM

LET US NEVER FORGET SERBIAN KOSOVO & МЕТОХИЈА
НИКАДА НЕ ЗАБОРАВИМО СРПСКО КОСОВО И МЕТОХИЈУ

Holy Archangels Monastery (Near Prizren)

Holy Archangels Monastery was built on the site of an older church during the period from 1343 to 1352 as the pious endowment of Tsar Dušan. As one might expect of the monumental endowment of the most powerful Balkan ruler of the age, it housed no less than 200 monks and its first abbot, the blessed Metropolitan Jacob, who was responsible for the construction of the monastery. The monastery estate stretched from Mt. Sara to the Adriatic Sea. In his Founding Charter the Tsar gave Holy Archangels 93 villages, an iron mine in Toplica, fertile land and vineyards. The revenue from the rich Prizren market belonged to the Monastery. Cooking oil arrived from Bar and fish from Lake Skadar and Lake Plav. Among the craftsmen also given to the Monastery by the Charter were master builders Petros, Vojislav, Srdan, Nos and Vojihna, who are believed to have participated in its construction.

Tsar Dušan was interred in the main monastery church. The reconciliation of the Serbian Church and the Patriarchate of Constantinople, which took place in the Monastery, is the most important event after Dušan's death. The historian Constantine Jiricek wrote that in 1375, after the reconciliation of the Serbian and Greek Churches, representatives of both Churches served a Divine Liturgy at the tomb of Tsar Dušan and on that occasion the Greek representatives removed the anathema from Dušan, Tsar Uroš, and Patriarchs Joanikije and Sava. At one time the Monastery was the residence of St. Jefrem, the Serbian Patriarch in the time of the Battle of Kosovo.

There is very little information about the life of the monastery in the period following the arrival of the Turks in the Balkans. After the fall of Prizren in 1455, the monastery was occupied and damaged. The church was completely destroyed by Sinan Pasha and the material from the destroyed monastery was used by him in 1615 for the construction of his mosque in Prizren. Abandoned, leveled to the ground and flooded by the river, the holy shrine remained in this condition for three centuries. During all this time the people never forgot it. Even in those troubled times Serbs gathered at its ruins twice a year, for the summer and fall feasts of the Holy Archangels, keeping alive the medieval tradition of church assemblies in Prizren which continued to be held in the Monastery.

After the Second World War, in the 1970's, after the Second World War, extensive conservation and restoration work was done in order to protect the foundations and remaining walls. Full reconstruction was interrupted by the war in this region, which has not spared the brotherhood of the Holy Archangels. In June 1999 a monk from the monastery, Fr. Chariton, was abducted. Immediately afterwards, a dozen of monks, together with the majority of the Serbs from this region, left the monastery. The headless body of Fr. Chariton was found in mid 2000 and buried in Crna Reka Monastery. After the arrival of KFOR the brethren gradually returned to the monastery. German soldiers surrounding the monastery complex maintain a security zone.

The life of the monastery unfolds in complete isolation and consists of everyday services and monastic duties. Today the monastery has become a spiritual center gathering the remaining Serb Orthodox people from Prizren and Sredacka Župa. and the young monastic brotherhood is full of religious enthusiasm and remains confident that one day Holy Archangels will be completely reconstructed.

As in the past, we are collecting funds for memorial flowers to decorate Christ's Tomb and the church for Easter/Pascha. There are forms on the candle table or ask Georgiana Gavrilovich or Slobodanka Blagojevic

“ ВАСКРСЕЊЕ НЕ БИВА БЕЗ СМРТИ НИТИ ВАСКРС БЕЗ ВЕЛИКОГ ПЕТКА” (Св. Вл. Николај)

Ако се са Господом не попењемо на Голготу онда не можемо на прави начин ни искусити радост Васкрсења. Стога Вас позивам, драга браћо и сестре, да нађете времена и присуствујете богослужењима предстојећих празника. Посебно су, свакако, значајни, и по свом карактеру јединствени, Велики Петак и Васкрс.

“There is no resurrection without death or Pascha without Good Friday” (St. Nikolaj of Serbia) If we do not climb up the Golgotha with our Lord then we cannot fully understand and experience the joy of Resurrection. Therefore, I urge you, my dear brothers and sisters, to find time in your busy schedules to participate in the unique services of the forthcoming holydays.

Great Wednesday – 06:30 pm – Holy Sacrament of Unction – Света Тајна Јелеосвећења

Great Thursday – 09 am - Divine Liturgy - On Holy Thursday, we celebrate a Vespereal Liturgy that is sometimes called the Liturgy of the Mystical Supper. At this time, we commemorate the Last Supper and enter into the eternal mystery of it, which is the Eucharist.

06:30 pm - Matins with 12 Passion Gospels- Велико Бденије са читањем 12 Јеванђеља о страдању. On the evening of Holy Thursday, we enter into Great and Holy Friday and encounter Christ Crucified. This is one of the most powerful services in all of the Holy week.

Good Friday – Велики Петак- On Great and Holy Friday, we revisit the Cross. We hear the hymns of the previous evening and find Jesus hanging on the Cross for our salvation

06:30 pm - Entombment Vespers – Изношење Плаштанице- During this service, we remember the taking down of the Lord’s body from the Cross and His entombment by the Nobel Joseph immediately followed by the “**Service of Lamentation,**” this Matins for Holy Saturday shows us that our lamentation of Christ’s death will soon blossom forth into tremendous rejoicing!

- **Holy Saturday - 09:00 am – Divine Liturgy**
- **The Holy Pascha – ВАСКРС - Saturday, April 11 - 11:30 pm Paschal Nocturne – Поноћно Васкршње Јутрење са Литијом и Литургијом-** Procession & Paschal Matins ~00:30 am Paschal Divine Liturgy – 02:30 am the Blessing of Foods & Paschal Meal
- **Paschal Sunday - April 12 – 12 pm** - Paschal Agape Vespers with Paschal Parish Luncheon

The Cross and the Resurrection

In the Orthodox Church, the Cross and Resurrection of the Lord are bound together in a unified mystery, though they remain distinct events in the unfolding of the divine economy. As Archimandrite Roman Braga writes, “The Cross, the Crucifixion and the Resurrection of our Savior Jesus Christ are of great importance in the history of our salvation. Without them the Incarnation of the Son of God would have no meaning. We know that the Orthodox Church in her liturgical and spiritual ascetic life never separates the Cross of Christ from the mystery of the Resurrection and the Resurrection as the victory of the Cross. This is why the Cross is called ‘life-giving,’ and the Resurrection is the source of joy in the entire life of the Church” [From *The Cross and the Resurrection*]

A careful study of the New Testament—especially the Epistles of the Apostle Paul—would yield the same insight. Whenever Saint Paul refers to the Cross, he will shortly thereafter refer to the “glory” that the Cross imparts to believers.

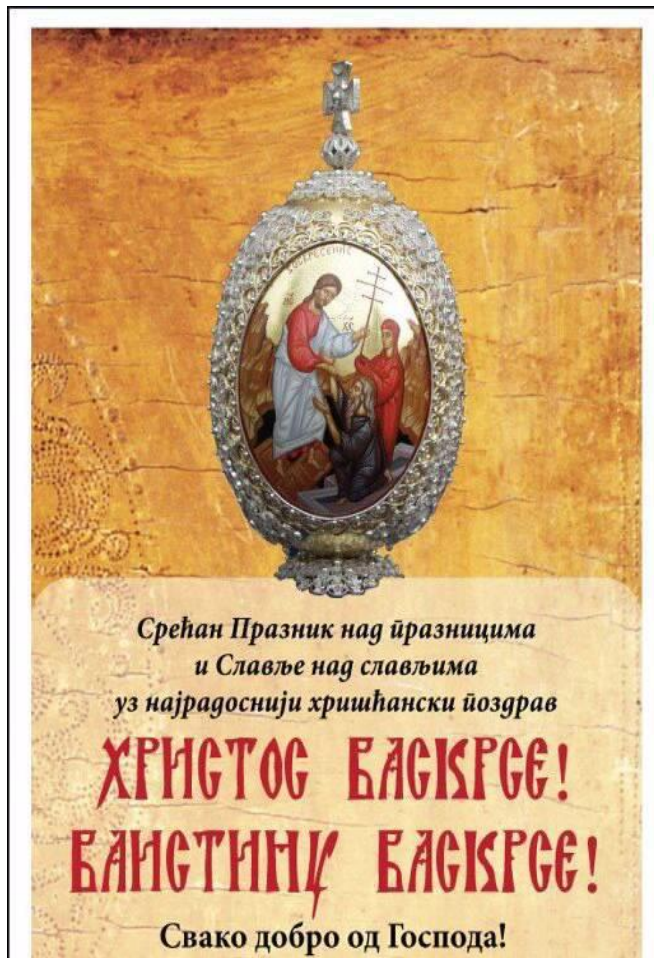
This is made abundantly clear in two of the most profound hymns in the Church that beautifully and inextricably unite both Cross and Resurrection. Whenever we venerate the Cross liturgically—as on the Third Sunday of Great Lent or the Great Feast of the Elevation of the Cross in September—we replace the singing of “Holy God” in the Liturgy with the following hymn, “Before Thy Cross, we bow down in worship, O Master, and Thy holy Resurrection, we glorify.” The Cross remains intimately linked to the Resurrection, which “we glorify” simultaneously with bowing before the Cross. The Cross without the Resurrection would be nothing but a senseless and horrific tragedy. If there was only a Cross without the Resurrection, Christianity would not exist! This wonderful hymn reminds us of that.

There is a second and more detailed hymn which is truly “paschal” in nature, and this is a hymn that is heard at Sunday Matins and at every celebration of the Divine Liturgy, immediately after the reception of Holy Communion: *“Having beheld the Resurrection of Christ, let us worship the holy Lord Jesus, the only Sinless One. We venerate Thy Cross, O Christ, and we praise and glory Thy holy Resurrection; for Thou are our God, and we know no other than Thee; we call on Thy name. Come all you faithful, let us venerate Christ’s holy Resurrection! For, behold, through the Cross joy has come into all the world. Let us ever bless the Lord, praising His Resurrection, for by enduring the Cross for us, He has destroyed death by death.”* This hymn is equal to any of the magnificent hymns that we sing and chant during Pascha. It sounds like an amplified and fuller version of the paschal troparion, “Christ is Risen from the dead....” In fact, it is included in the paschal services, as it is sung during the Matins and Hours of Pascha. That is because each Sunday, as the Lord’s Day, is actually our weekly commemoration and actualization of the paschal mystery of death and resurrection of Christ. The Cross and Resurrection are wonderfully woven together in this extraordinary hymn. The meaning and significance of the Cross are revealed in the Resurrection. And the Resurrection is the revelation of the victory of the Cross.

How could joy possibly enter “all the world” through the Cross of Christ? Only if He was resurrected from the dead following His death and burial. How could endurance of the Cross “destroy death by death?” Only through that same Resurrection.

Great Lent is a sustained journey towards its fulfillment in the Paschal Mystery. The third Sunday of the season is the midpoint of this journey. If we continue without getting overly “sided-tracked,” then the reward at the end of the journey is to behold the Resurrection of Christ with faith and hope and to realize that the only true source of joy in this beautiful but tragically fallen world comes through the Cross of the Lord.

Свети Јован Златоусти: Васкршње слово

Ако је ко побожан и богољубив, нека се наслађује овим дивним и светлим слављем. Ако је ко благоразуман слуга, нека радујући се уђе у радост Господа свога. Ако се ко намучио постећи се, нека сада прими плату. Ако је ко од првог часа радио, нека данас прими праведни дуг. Ако је ко дошао после трећег часа, нека празнује са захвалношћу. Ако је ко стигао после шестог часа, нека нимало не сумња, јер ничим неће бити општећен. Ако је ко пропустио и девети час, нека приступи не колебајући се нимало. Ако је ко стигао тек у једанаести час, нека се не плаши закашњења: јер овај дивни Господар прима последњег као и првог, одмара онога који је дошао у једанаести час, као и онога који је радио од првог часа. И последњег милује и првога двори; и ономе даје, и овоме дарује; и дела прима, и намеру целива; и делање цени, и принос хвали.

Стога дакле, уђите сви у радост Господа свога; и први и други, плату примите; богати и убоги, једни с другима ликујте; уздржљивци и лењивци, дан поштујте; ви који сте постили и ви који нисте постили, веселите се данас! Трпеза је препуна,

наслађујте се богато сви! Теле је угојено; нека нико не изиђе гладан; сви уживајте у богатству доброте! Нека нико не оплакује сиромаштину, јер се јави опште Царство. Нека нико не тугује због грехова, јер опроштај засија из гроба. Нека се нико не боји смрти, јер нас ослободи Спаситељева смрт: угаси је Онај кога је она држала, заплени ад Онај који сиђе у ад, угорча се ад окусивши тело Његово. И предвиђајући то, Исaiја заклика: ад се угорча сусревши Те доле! Угорча се, јер опусти; угорча се, јер би исмејан; угорча се, јер се умртви; угорча се, јер би срушен; угорча се, јер би окован; прими тело Христово, а наиђе на Бога; прими земљу, а сретете небо; прими оно што виде, а паде у оно што не виде. Смрти, где ти је жалац? Аде, где ти је победа?

Васкрсе Христос, и ад се стропошта! Васкрсе Христос, и падоше демони. Васкрсе Христос, и радују се анђели! Васкрсе Христос, и живот живује! Васкрсе Христос, и ниједног мртвог у гробу!

Јер Христос, уставши из мртвих, постаде првина преминулих. Њему слава и власт кроза све векове. Амин!

Христос васкрсе!

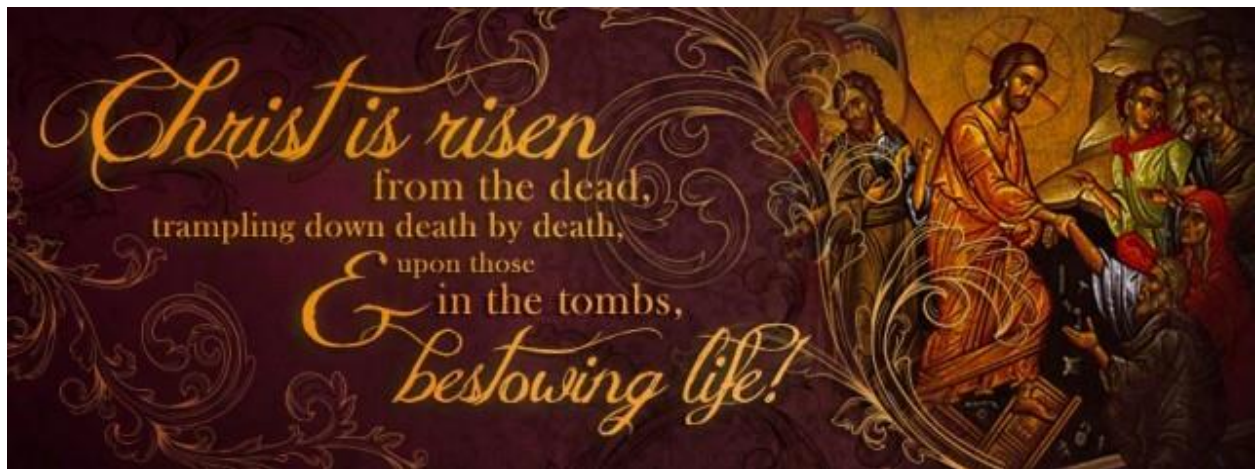
The Paschal Sermon (Saint John Chrysostom, Archbishop of Constantinople)

If any man be devout and love God, let him enjoy this fair and radiant triumphal feast. If any man be a wise servant, let him rejoicing enter into the joy of his Lord. If any have labored long in fasting, let him now receive his recompense. If any have wrought from the first hour, let him today receive his just reward. If any have come at the third hour, let him with thankfulness keep the feast. If any have arrived at the sixth hour, let him have no misgivings; because he shall in nowise be deprived thereof. If any have delayed until the ninth hour, let him draw near, fearing nothing. If any have tarried even until the eleventh hour, let him, also, be not alarmed at his tardiness; for the Lord, who is jealous of his honor, will accept the last even as the first; he gives rest unto him who comes at the eleventh hour, even as unto him who has wrought from the first hour.

And he shows mercy upon the last, and cares for the first; and to the one he gives, and upon the other he bestows gifts. And he both accepts the deeds, and welcomes the intention, and honors the acts and praises the offering. Wherefore, enter you all into the joy of your Lord; and receive your reward, both the first, and likewise the second. You rich and poor together, hold high festival. You sober and you heedless, honor the day. Rejoice today, both you who have fasted and you who have disregarded the fast. The table is full-laden; feast ye all sumptuously. The calf is fatted; let no one go hungry away.

Enjoy ye all the feast of faith: Receive ye all the riches of loving-kindness. let no one bewail his poverty, for the universal kingdom has been revealed. Let no one weep for his iniquities, for pardon has shown forth from the grave. Let no one fear death, for the Savior's death has set us free. He that was held prisoner of it has annihilated it. By descending into Hell, He made Hell captive. He embittered it when it tasted of His flesh. And Isaiah, foretelling this, did cry: Hell, said he, was embittered, when it encountered Thee in the lower regions. It was embittered, for it was abolished. It was embittered, for it was mocked. It was embittered, for it was slain. It was embittered, for it was overthrown. It was embittered, for it was fettered in chains. It took a body, and met God face to face. It took earth, and encountered Heaven. It took that which was seen, and fell upon the unseen.

O Death, where is your sting? O Hell, where is your victory? Christ is risen, and you are overthrown. Christ is risen, and the demons are fallen. Christ is risen, and the angels rejoice. Christ is risen, and life reigns. Christ is risen, and not one dead remains in the grave. For Christ, being risen from the dead, is become the first fruits of those who have fallen asleep. To Him be glory and dominion unto ages of ages. Amen.

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 2366
ISSAQUAH, WA 98027

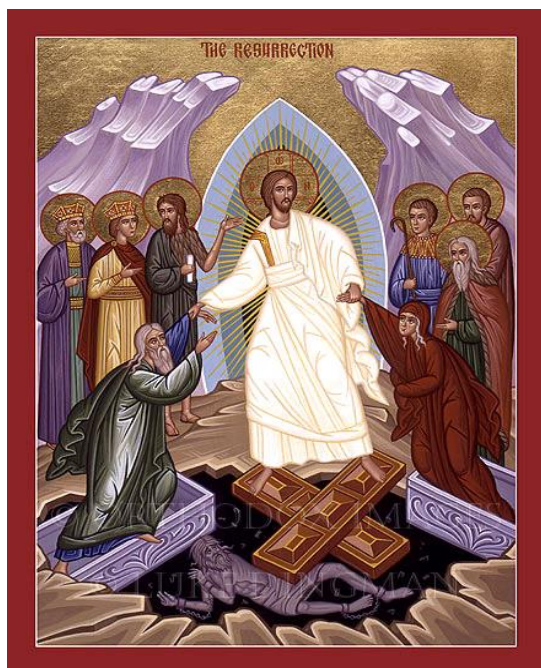
RETURN SERVICE REQUESTED

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
SEATTLE, WA
PERMIT NO. 1703

APRIL 2015

MONTHLY BULLETIN

**CHRIST IS RISEN!
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!
المسيح قام حقا قام
Χριστός ἀνέστη!**

“For where two or three have gathered together in my name, I am there in their midst.” Matthew 18:20

*“Где су два или три сабрана у моје име
Тамо сам и ја међу њима.” Матеј 18:20*